

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten ää-
neikanoattaja, ilmestyy Astoriassa, Ore., jo-
ka tiistai The Western Workmen's Pub-
Society'n kustantamana.
TILAUSHINNAT YHDYSVALTOIHIN
1 vuosikerta...\$1.50 Puoli vuotta...90c
CANADAAN JA SUOMEEN
1 vuosikerta...\$1.75 Puoli vuotta...\$1.00

TOVERITAR
BOX 99 ASTORIA, ORE.

Entered as second-class matter July 18th,
1911, at the Post Office at Astoria, Oregon,
under the Act of March 3rd, 1879.

TOVERITAR

(THE WOMAN COMRADE)
SUBSCRIPTION RATES
IN THE UNITED STATES:

One year...\$1.50 6 months...90c
IN CANADA:
One year...\$1.75 6 months...\$1.00
IN FOREIGN COUNTRIES:
One year...\$1.75 6 months...\$1.00

Advertising rates 50c per inch per insertion.
Huoneisto sijaitsee 10-näisen ja Duane ka-
tujen lehtimässä, Puhekin 363.
Ilmestysnumero 50 senttiä kerran.
Näytteenotuksista \$1.00 ensimmäiseltä tuu-
lmalta ja 50 senttiä jokaiselta seuraavalta
lta.

TOIMITUS:

Maiju Nurmi

Box 99, Astoria, Oregon.

Toverittaren tilaajaluettelo o-
sottaa seuraavaa:
UUSIA 57
UUDISTUKSIA 38
KATKENNUTTA 163

Järki ja tunne

Sotakutsuna ei tätä kysymystä
tarvitse, eikä tuskin voikaan kä-
sitellä, sillä tässä kysymyksessä
on "niin monta mieltä kuin pää-
täkin".

Eräs tämän kysymyksen kir-
jottaja Toverittareissa No. 39 sa-
noo: "Että kun tämän kirotun
järjestelmän kahleista pyrkii
pois mailman köyhälistön yhtei-
sillä voimilla, luo tämä ajatus
arvaamattoman määrän tuntei-
ta".

Minun mielestäni ei se luo ar-
vaamatonta määrää tunteita
vaan rajottun ainoastaan luok-
katunteeseen.

Luokkatunne — kun, ajatte-
lemme oikein tätä sanaa, sisältää
sen, mitä se ilmi tuo.

Jokainen meistä, joka jo on
luokkatietoinen, tietää, että kun
meissä on herännyt luokkatun-
ne, on samalla herännyt vasta-
kohtana luokkaviha. Ja ollen
selvillä näistä tunteista meidän
täytyisi oppia unohtamaan oma
pieni persoonallisuutemme ja toi-
mia aina vaan luokkamme hy-
väksi.

Jos jollekin yksilölle herää

KATSAUKSIA

SE ON OIKEATA KURSSIA!

New Yorkin s. s. osasto on ti-
lannut 200 kappaletta Toveritarta
vapaasti jaettavaksi. Se on
kin parhain keino lehtemme tun-
netuksi tekemisessä sellaisten
työläisnaisten keskuudessa, jotka
eivät vielä sitä tunne. Sietäisi-
pä monien muidenkin suomalaisten
pesäpaikkojen ottaa tämä
newyorkilaisten esimerkki seu-
rattavakseen. Brooklynnissa, Bos-
tonissa, Fitchburgissa, Detroitissa,
Chicagossa, San Franciscossa,
Clevelandissa, Duluthissa,
Minneapolisissa, Seattlessa ja mo-
nessa kymmenessä pienemmissä
kaupungissa on yhteensä useita
tuhausia suomalaisia työläisnaisia
jotka eivät vielä tunne To-
veritarta ja jolle tuskin koskaan
on sitä edes kaupattukaan. Jos
näissä kaikissa osastoissa pan-
taisiin toimeen jonkun kerran
vuodessa oikein hyvin järjestetty
joukkoryntäys lehtemme levittä-

mita "tunteen haaroja", se ol-
koon jokaisen yksityinen onni
tai tuska. Ja kelläpä niitä ei tun-
nevivahduksia syntyisi, vieläpä
sellaisia, jotka eivät aina olisi
luvallisiakaan.

Me saatamme joskus ihailia
jonkun toverin tai toverittaren
ominaisuuksia ja voimme jo sil-
lä loukata toisen tunnemailmaa.

Nämä yksilötunteet eivät syn-
ny ainoastaan kokouksissa — ne
tulvehtivat kuin vesi ja lentävät
kuin tuuli yli aitoon ja telkien;
ne eivät pysähdy rajotetulle alu-
eelle aina. Ja näiden omaajien
jos tahtovat välttää tunteiden
tuomitsemista, täytyy oppia hil-
littämään tuo tunnerikkautensa
järjen avulla useimmiten.

"Älkää heittäkö pääryyjä siko-
jen eteen", on jo vanka lause,
ja jos tuomme sellaisissa tilai-
suuksissa tunnerikkautemme e-
siin (olkoon se tunteiden mikä
muoto tahansa) missä ei sitä
ymmärretä, saamme valmistau-
tua myöskin tuomitavaksi.

Jos me kysymme: "Onko se
turmioksi tai vahingoksi, jos työ-
läinen omaa tunnerikkaan sielun"
sanoo myös kirjottaja.

Minä en tiedä, miltä kannalta
tunnerikkasta hän tarkoittaa; kun-
ten tiedämme ovat tunteen muo-
dot monenlaiset, joista jotkut o-
vat vahingoksi, jotkut hyödyksi.

Lujan tunteellinen luonne ei
ole hyvä — tietääkseni.

Ajatelkaamme esim. henkilöä
jota on kohdannut katkerimmat
vastoinkäymiset. Jos hänellä on
murskaantuneet kaikki hyvät
toiveet, kuolleet hyvät ystävät
— järkevät, niin sanoakseni kyl-
mät järki-ihmiset tuomitsevat
vielä lisäksi, joidenkin epäonnis-
tuneiden yritysten johdosta, ja
jos tuo henkilö antaa ainoastaan
vallan tunteilensa, niin mikä on
seuraus? — Hän on nääntyyvä
surunsa, tunteensa kanssa en-
nenaikaisen hautaan. Jokaisen
kuluvan hetken ainoana ajatuk-
sena on: "Voi minua onnetonta!"

Ja tuo tunteellinen luonne on hän-
nen turmiensa, ellei hän tiedä
ottaa järkeä avukseen. Järjen a-
vulla voi käsitellä jokaisen as-
teen tunne-elämästä — ja aja-
tella: "mitäpä siitä, jos toiveeni
murskaantuivatkin silloin ja sil-
loin, enhän ole ainoa onneton
maailmassa, onhan niin paljon mi-
nua onnettomampiakin olemassa
ja minun täytyy yrittää uudel-
leen."

Jos ystävät ovat kuolleet, on

he sen ilman agiteerausta tilai-
sivat. Lehtitilauksien uudistus-
ten kanssa on asianlaita sama
Hyvin harva tilaaja on niin huo-
lellinen, että uusii tilauksensa
ajoissa, joten se katkeaa ja on
usein pitkiä aikoja uusimatta
vaikka olisivat mielellään vaki-
tuisia tilaajia, jos joku huolehtisi
heidän lehtensä tilauksen uusi-
misesta.

Siksi on Toverittarenkin levit-
tämiseksi tärkeä, että sille vali-
taan osastoissa ahkeria asiamie-
hiä kaupunkien kaikkiin osiin
ja pidetään huoli siitä, että he
täyttävät kunnollisesti tehtä-
väänsä.

Kirjeet ja muut kirjoitukset,
joissa käsitellään naisten työolo-
ja y. m. asioita joka paikkakun-
nalla, tekevät lehden halutuksi
ja miellyttäväksi. Siksi olisi
kaikkialla valittava kirjeenvaihta-
jia Toverittarelle. Toverittaren
sisältö on kärsinyt kovasti eng-
lanninkielisten puoluelehtien lak-
kauttamisen takia. Nykyään
saamme tänne ainoastaan pari
kolme länsirannikon työväenlehtei-
tä. Niistä saadut tiedot työ-
läisnaisten oloista ovat niukat ja

han tunnettua, että tunteellinen
ihminen tai luonne ei jaksakaan
itse-tietoisesti ohjata ja harkita elä-
män kysymyksiä ja tunteellisia-
han papitkin aina kirkoissaan it-
kettävät. — Järkevä luonne
kuuntelee ja harkitsee joka sa-
nan mitä pappi taas mahtaa ta-
kaa ajaa jne.

Kun tunne ja järki näin kul-
kevat käsikädessä, ei meiltä voi
puuttua luokkatunnetta nykyi-
sen järjestelmän aikana, vaan me
huomaamme, punnitsemme ja
tuomitsemme oikeuden mitta-
puulla. Meistä leimahtaa viha,
mutta se on luokkavihaa, meissä
syntyy rakkaus, mutta se on
luokkatunnetta, ja sen edessä
yksilösoimakset pitää unohtua.

Minä ihailen luonteita, jotka
jaksavat kaiken tämän lisäksi ot-
taa kaikki ihanteelliselta ja tai-
teelliselta kannalta, luonnon y.
m. ja kirjoitella tai puhua sielun-
sa koko tunnerikkautensa voimalla.
Sitä ei kukaan pidä rikoksena,
päävastoin; tunteetonkin siinä
huomaa jotain sellaista, jota ei
ennen ole huomannut.

Tällaiset luonteet eivät ole
vailla ihailijoita, mutta heillä löy-
tyy myös sama määrä kadehti-
joita.

Taas luonteeseen, joka on tur-
hanpäiväisen tunteellinen ja ai-
na ruikuttaa ettei häntä ymmär-
retä, me useinkin heitämme sää-

Lasten Joulu

ilmestyy hyvissä ajoin tänä vuonna
25 sentin hintaisena.

Asiamiehet ryhtykää alkanaan ot-
tamaan tilauksia, sillä postinkulku
on nyt kovin epäsuunnollinen, että
julkaisu alkanaan joutuu tilaajille.
Tilaukset lähetetään osotteella

Toveritar, Box 99, Astoria, Ore.

Se on itsekasvatusta samalla
ja itsekasvatus on vaikein kai-
kista, vaan kun näin teemme
silloin me vasta voimme ruveta
ajattelemaan muidenkin kasva-
tusta.

Mielestäni on kirjottajalla vie-
lä ristiriitainen mielipide kohdas-
sa: "Että kapitalismi tahtois
meistä tunteen kuolettaa."

Minusta se olisi sille päävas-
toin edullista jos me järjen ti-
lalle asettaisimme tunteen. On-

rajoitetut. Idän ja keskivaltioi-
den suurten teollisuuskeskusten
työläisnaisten oloista ja asemas-
ta emme voi saada mitään tieto-
ja. Siksiäpä juuri olisi idän ja
keskivaltioiden osastojen naisten
huolehdittava sellaisten tietojen
lähettämisestä Toverittarelle. E-
lämmme niin kriittisissä poikke-
usoloissa, että meidän ei sovi
vanhaan tapaan välinpitämättö-
minä odotella, että kyllähän ne
lehdissä ottavat tiedot näistä asi-
oista ja sehän on niiden velvol-
lisuuskin. Työväenliike sekä
liikkeemme äänenkannattajat o-
vat niin vainottuja ja joutuvat
toimimaan perin ahtaissa oloissa,
ja siksi pitäisi jokaisen puolue-
toverin ottaa kaikki asiamme, leh-
tiemmekin sisältö, aivan kuin o-
maksiksi asiakseen. Kun vain nai-
set kaikkialla ottavat nämä sei-
kat huomioon, niin tietysti he
rientävät toimimaan sen mukai-
sesti kuin asia vaatii. Silloin
muodostuu Toverittarestamme
oikein pirteä ja monipuolinen
lehti, jota mielihyvällä ja ylpey-
dellä lukee ja kaupaa toisille-
kin.

Siiis, uudistettakoon taas se sa-